

Una font d'on brolla vida

Conten del pare Estanislau que, quan era a l'ermita de la Santa Creu, una vegada va rebre la visita d'una persona que li va demanar: «Pare, quin és el sentit de la vida?». Ell li va contestar: «La vida no té sentit, té el sentit que tu li dones». El teu desig és el que li dona sentit, un desig concretat en una forma i sempre en relació amb tota la humanitat.

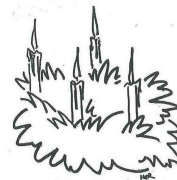
 s una contesta engrescadora; el sentit de la nostra vida, i de la vida en general, no ens ve donat des de fora, des del que fem: el nostre treball, la nostra professió, ni tant sols de la nostra opció de vida. Tot aix  és un mitjà que ens hi pot ajudar, però el sentit és a dins nostre. No us recorda potser aix  les paraules de Jesús a la samaritana?: El qui begui l'aigua que jo li donar   s convertir  dins d'ell en una font d'on brollarà vida eterna. El sentit de la pròpia vida ningú no el pot donar a un altre,  s únic per a cadascú com són úniques les circumstàncies, la història, la família, la cultura, el temperament... Aix  ens posa al davant una tasca apassionant.

Nosaltres donem sentit a la nostra vida quan som el que volem ser, quan deixem que el nostre desig profund es vagi fent conscient i vagi prenent forma. M s que una meta, és una camí, un dinamisme, una orientació. A poc a poc anem esdevenint el que volem ser i sempre és més el que volem ser que el que som.

Sigui quina sigui la nostra circumstància, donem sentit a la nostra vida quan deixem pas al nostre desig d'estimar i de ser estimats. Cada un dels nostres actes, fets amb amor, és un acte creador, ens estem construint a nosaltres mateixos i construïm el món segons el voler de D u. La tensió entre el que som i el que volem ser és l'estímul que ens anima,  s la força que ens estira cap endavant, que ens fa aixecar cada vegada que caiem, que ens manté en una actitud constant de perdó i de misericòrdia, ens dona consciència que estem en camí. La fita és sempre més enllà, inabastable, com el nostre D u, proper i transcendent alhora. Aquesta tensió la podem anomenar també conversió, perquè ens fa constatar amb lucidesa i sinceritat la diferència que hi ha entre el que som i el que volem ser. I, en la mesura que anem acceptant el que som, aprenem també a estimar i a valorar les diferències dels altres i prenem consciència del valor de cada persona, única com jo.

Aquest camí no el fem sols, nosaltres podem mantenir viu el nostre desig perquè està sostingut per l'Esperit que és dins nostre. Ell és la font promesa per Jesús, Ell s'ajunta al nostre esperit, Ell és la vida d'on brolla vida eterna.

CATALINA TERRATS

ACTIVITATS DEL SEGON QUADRIMESTRE

Cicle de conferències

El misteri de Déu que es revela en el seguiment de Jesús

A càrrec de Joan-Carles Elvira, monjo de Montserrat

els divendres 26 de març

30 d'abril

28 de maig A les 19.30; les vespres s'vancen a les 19

Vetlles de pregària

Quaresma dissabte, 6 de març

a les 21:00

Pentecosta dissabte, 22 de maig

a les 21:00

SOLIDARITAT

BURKINA FASSO

Com recordareu, a través del nostre amic Agustí Goytisoló, que ens va escriure explicant la greu situació que estava vivint el país a causa de les inundacions, vam fer una col·lecta i un projecte solidari durant el temps d'advent. Es van recollir 2.700 € i els hi hem fet arribar a través de Missió i Desenvolupament. En nom de l'Agustí agraïm profundament la vostra generositat.

HAITÍ, PROJECTE SOLIDARI DE QUARESMA

Volem viure la quaresma d'aquest any en comunió amb el poble d'Haití, acompanyant-los en el seu sofriment i la seva misèria. Ho farem amb la nostra pregària i compartint amb aquests germans nostres els béns que a nosaltres ens sobren.

Trobareu una cartells a l'entrada de l'església, un full on hi ha el testimoniatge d'una persona que es trobava present en els moments del terratrèmol i uns sobres per dipositar el vostre donatiu a la caixa comunitària.

Gràcies en nom del poble d'Haití.

Haití: desconsol i esperança

Armand Puig i Tàrrach,
extret d'un article publicat al diari *Avui*

El drama d'Haití ens posa davant dels ulls el món tal com és, sense mistificacions ni edulcorants. Vivim en un món ferit; feble i trencadís, on les forces tel·lúriques, imprevisibles i incontrolades, poden colpir com un lleó que es llança sobre la gasela, a contracop, sense espai per a res més. Vivim en un món vulnerable, on l'equilibri és fràgil, on la vida no està mai del tot garantida, on la mort és companya de camí dels humans, i aquests no poden dominar-la. Vivim en una terra que no és infinita ni eterna, que va tenir un començament i que no durarà per sempre. Aquesta és una terra que provem de fer habitable, però que tantes vegades es converteix en víctima del nostre afany possessiu, el qual esquartera la justícia i la dignitat de les persones. [...]

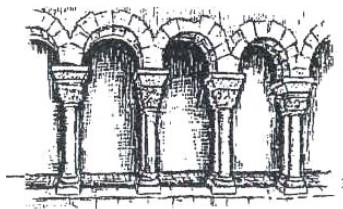
A Haití s'han trobat, de fet, dues febleses: la feblesa de la natura creada que s'ha rebel·lat i la feblesa d'un poble condemnat a malviure, carregat de misèria i d'emigrants, oblidat pels mapes de la geopolítica mundial. El destí de la natura i de l'ésser humà coincideixen. Ambdós viuen en la feblesa del mal i de la malaltia i, per tant, experimenten el desconsol, i ambdós esperen la llibertat plena i, per tant, anhelan un món nou. Mentrestant, però, la ferida persisteix, i la resposta és assumir la feblesa des de la compassió i des de la solidaritat, deixant de banda la resignació i l'egoisme dels més forts.

Davant el drama d'Haití tan sols val la preocupació, aquell pensar en l'altre que fa que te n'ocupis. Doncs bé, el recent terratrèmol sacseja el nostre esperit i li fa escoltar aquest crit: també els pobres són fills de Déu! Ara que tots plegats ens ocuparem d'Haití –i farem més que bé!–enviant-hi l'ajuda que necessita, val la pena que ens preguntem si ens preocupem de l'Amèrica i de l'Àfrica oblidades, o bé ens cal una forta sacsejada per pensar-hi i tenir-les presents.

Mai no som tan forts com quan som solidaris. Mai no som tan humans com quan deixem que aflorin les energies d'amor que portem dintre, les úniques capaces de vèncer el desconsol.

Des del monestir

Fòrum Català de Teologia i Alliberament

El Primer Fòrum Català de Teologia i Alliberament es realitzà a l'escola Pia del carrer Diputació el passat 23 i 24 de gener. Érem més de quatre-centes persones de tots els àmbits. L'objectiu principal era constatar que no estem sols, malgrat la tasca individual de cada grup suposi sovint molta soledat i molt sofriment.

**ARA ÉS EL
MOMENT
OPORTÚ!**

BARCELONA 23-24 DE GENER DE 2010

**FÒRUM
CATALÀ DE
TEOLOGIA I
ALLIBERAMENT**

Davant les greus dificultats de tota mena que viu el nostre món, els cristians també hi tenim alguna cosa a dir. No solament per anunciar la bona nova de l'evangeli sinó per ajudar a establir el Regne de Déu ja ara i aquí. Som responsables del què creiem i, sobretot, de com ho creiem i compartim.

Els organitzadors van convidar la nostra comunitat per tal que es fes càrrec d'un dels tallers, perquè volien que hi hagués una presència monàstica. Érem un grup de quatre monges que distribuïrem la presentació en cinc àmbits: inici del monacat, pregària, treball, vida comunitària i acollida.

CONXA ADELL

Des de l'ACAT

FÒRUM SOCIAL CATALÀ 2010

El Fòrum Social Mundial (FSM), des del 2001 a Porto Alegre (Brasil), reuneix entitats i persones que creiem que "Un altre món és possible" si pensem i actuem d'una altra manera. Coincideix amb el Fòrum de Davos, reunió anual dels rics. El FSM és punt de trobada per compartir el que es va fent i punt de partença per continuar. Aquest any, com el 2008, el FSM ha estat simultani a diferents llocs del món. A Catalunya hem celebrat el II Fòrum Social Català (FSCat) el 30-31 de gener a la Universitat de Barcelona després d'uns mesos d'assemblees per consensuar la preparació entre totes les entitats. Una setmana abans, activitats preparatòries arreu i el Fòrum Català de Teologia i Alliberament.

El FSCat va acollir la reivindicació i la festa de més de 3000 persones participants i de 142 entitats convocants en més de 100 actes plantejant alternatives a l'actual crisi. Va acabar amb una Assemblea on es va llegir la Declaració final recollint i ratificant diferents alternatives a l'actual crisi del sistema capitalista en les seves múltiples vessants, i es feu una crida a participar en diverses accions conjuntes, aprofitant que l'Estat espanyol presideix la Unió Europea aquest semestre. La cloenda va ser amb un dinar popular i festiu.

Els mitjans n'han fet un ressò limitat, però és clar que algunes de les iniciatives, al llarg dels diferents FSM han estat escoltades pels governs i van fent forat, lentament. Des de la fe podem dir que, enmig de persones i organitzacions més o menys afins a nosaltres, hem viscut el desig d'aquest altre món possible on tothom hi càpiga, que no està lluny del món que Déu somnia... del Regnat de Déu.

UN PREMI MERESCUT

La Fundació Alfonso Carlos Comín, dedicada a recordar i difondre el compromís social de Comín, home que va creure en la superació de les diferències i que va treballar en la línia del compromís polític i religiós, ha atorgat a la fundació Arrels el guardó Internacional Alfonso Carlos Comín de 2009

La concessió d'aquest premi significa el reconeixement públic a persones o institucions compromeses en construir un món més just, afirmant els valors que van impregnar la vida del qui dona nom a aquesta Fundació.

La Fundació Arrels, dedicada des de fa vint-i-dos anys a acompanyar i donar suport a persones sense llar perquè pugin reintegrar-se a la societat amb tots els seus drets, ha estat mereixedora d'aquest premi que reconeix el treball de proximitat amb aquestes persones i el de sensibilització en relació al sistema social que provoca l'exclusió.

Els qui formem part del Centre d'Accollida Assís participem de la joia d'aquest reconeixement, els felicitem i agraïm l'estímul que d'ells varem rebre en els nostres inicis, aprenent de la seva experiència, i els agraïm ser companys de camí i compartir amb ells inquietuds i valors.

JOSEFINA BASSETS

Des del testimoniatge

L'alcalde de Solsona

Us oferim un breu extracte de les paraules que el batlle va voler adreçar a la família, companys i conciutadans i que es va llegir en el seu funeral.

Déu ho ha volgut i jo ho accepto. Sempre he estat a disposibilitat seva i no puc tirar-me pas enrere ara, tot i que em costi entendre-ho.

Vivim tan intensament, que sembla que no pugui ser que, de cop i volta, d'avui per demà, et pugui atrapar una malaltia com la que s'ha enamorat de mi i paraitzar-ho tot. Però la realitat ha estat aquesta, i és aquesta la que hem hagut d'acceptar i encarar, malgrat costi.

Marxo conformat, tranquil i serè, però amb l'ànima sorpresa per totes les persones estimades que deixo. La meua esposa Isabel i les nostres filles, Laura i Rut. Els meus pares, germanes, tiets i tietes, sogra, cunyats, nebots, que s'han desviscut per mi i m'han abocat més amor del que em podia arribar a imaginar, i també el de tants amics i amigues i coneguts que he sentit tan a prop durant tot aquests processos que em duu avui aquí! No sabeu el bé i escalf humà que he arribat a experimentar ben endins del cor, i com m'ha ajudat a lluitar fins on he pogut en sentir el vostre alè afectuós a prop tot hora.

Sé que avui també marxa un alcalde de Solsona. No ha estat mai per a mi un objectiu ser-ho, era més aviat com una disposibilitat que sentia. I us puc dir que bé ha valgut la pena, que he sentit moltes coses fent-ne, que he pogut compartir hores de treball, de preocupacions, però també d'anells i moltes il·lusions i moments preciosos, tant amb la totalitat dels regidors com amb l'ampli ventall de treballadors municipals. I he pogut parlar amb tanta gent i conèixer-ne tanta de nova! He procurat tenir un marcat sentit institucional del càrrec, i ser alcalde de tots els solsonins i solsonines; alhora que he procurat ser just i atendre tothom per igual. De tota manera, em dec haver pogut equivocar a voltes, i és per això que voldria demanar disculpes si algú en algun moments s'ha trobat desatès o decebut.[...]

Ser cristià i ser català són dos fets que m'han marcat profundament en la vida.

Us encoratjo a seguir treballant per tal de poder arribar a la plena sobirania nacional, fruit d'una ampla majoria democràtica que l'avalii. Una Catalunya on hi càpiga tothom qui hi vulgui ser. [...] Si us plau, parem un moment, recapacitem i adonem-nos que la nostra desunió és, alhora, la nostra més gran feblesa.

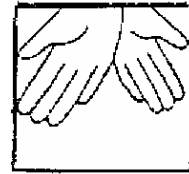
I la meua pobra i estimada Església. [...] Com m'he sentit a prop sempre de la gent senzilla que treballa per les seves parròquies, de la gent que per amor a Crist es dona de manera humil i gens sorollosa. Com em recordo en aquests moments del bisbe Pere, allà a l'Araguaia, o de les monges de l'hospital i de tantes i tantes altres vides, creients i no creients, lliurades de ple a abocar amor sobre qui més ho necessita, ja sia per fidelitat a l'evangeli, ja sia per estimació a la dignitat humana. I no és prou vergonyós que els cristians, a hores d'ara, encara visquem dividits?

Tot anirà millor, ja ho veureu. El mal sempre fa molt soroll, al contrari del bé, que és silenciós. Però hi ha molta bondat encara en molta gent per capgirar moltes coses i poders. Segur. El món ha d'anar a millor. Treballem-hi per fer-ho realitat!

Bé, me'n vaig, si m'hi vol, amb el Fill del fuster de Natzaret, el meu guia en aquesta vida terrena.

Aquí, a propet de la Mare de Déu del Claustre, us dic adéu.
Déu ho ha volgut i jo ho accepto, i li demano que us ajudi a acceptar-ho a vosaltres.
Al cel ens puguem retrobar tots plegats, M'enduc tot el vostre amor i tot el vostre afecte dins el calaixet del meu cor!

XAVIER JOUNOU I BAJO

La quaresma en deu paraules

La quaresma és un temps de gràcia,
una oportunitat salvífica.

La quaresma és un temps de conversió serena i sincera.

La quaresma és una oportunitat per rejuvenir
les nostres actituds més positives.

La quaresma és creativa perquè tendeix a crear un cor nou,
per obra del Senyor.

La quaresma prepara a la vida pel camí de l'amor
i de la purificació interna.

La quaresma esporga el fullatge per tal que generem
fruits de l'Esperit.

La quaresma proclama la llei de l'amor,
que és l'Esperit que ens dicta "la seva llei".

La quaresma allibera de lligams de coses innecessàries,
per esdevenir més lliures per a les coses necessàries.

La quaresma mostra signes d'austeritat
per poder ser més solidaris amb els qui ho necessiten.

La quaresma prega, medita, reflexiona, contempla,
perquè té fam i set de Déu, del Déu viu.

La quaresma colpeja i entendraix el cor de pedra
perquè pugui ser un cor de carn i bondadós,
sensible a l'amor a Déu i als germans.